

HGGunnink, gehouden te Opeinde, 13.11.2022

Votum + zegengroet

Psalm 75:1,2

Tien Woorden

Psalm 75:3,4,5,6

Gebed

Psalm 59:1,2,3

Lezen Jakobus 3

Tekst **PSALM 120**

Bediening van het Woord

Psalm 59:4,5,6,7

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 120:1,2

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Misschien dat de ouderen die vroeger, net zoals ik, naar de radio luisterden, het zich nog herinneren: 'zachtjes tikt de regen tegen 't zolderraam ...'

Of: 'In a yellow submarine ...'

Of: ... U weet het nog wel.

Je kunt ze nog tot op de dag van vandaag zo mee-neuriën en misschien zelfs wel meezingen.

Het zijn van die tophits die blijven hangen.

Maar het kan ook bij geestelijke liederen.

'Vaste rots van mijn behoud'. Dat kun je een hele dag door in je hoofd hebben.

Of: 'Lof zij de Heer, de Almachtige Koning der ere.' Of: 'Ik heb de vaste grond gevonden, waarin mijn anker eeuwig hecht.'

Dat zijn van die liederen, je kunt de ogen dicht doen, en met je hart vol er tegenaan. Ze 'hebben' je.

Nog anders dan dat jij ze hebt. Nee, die liederen, ze 'hebben' je.

En is het zo eigenlijk ook niet een beetje, broeders en zusters, met de Psalmen?

Dat er een soort hitlijst is van Psalmen.

Ik merkte dat net wel bij het zingen van Psalm 59. Die staat niet bovenaan.

Dat kan te maken hebben met de melodie. Er zijn psalmmelodieën, dat vind ik tenminste, die zijn en blijven lastig. Mijn vrouw zingt alles, maar ik heb er soms wat moeite mee.

Maar toch, die lijst van Psalmen die er dan boven uitsteekt.

Psalm 23, Psalm 121, Psalm 103, 150, 100, 105:5, 84, 89 een aantal Psalmen, 42, 43.

Maar er zijn andere Psalmen, die vallen eigenlijk helemaal tussen wal en schip. En die

komen bijna nooit aan de orde.

We gaan geen enquête doen, maar ik zou er benieuwd naar zijn, wanneer u voor het laatst Psalm 120 hebt gezongen. En het kon wel eens aardig tegenvallen.

Maar het is wel, broeders en zusters, een Psalm die de HEERE ons gegeven heeft, om ook te lezen, te zeggen, en zo mogelijk te zingen.

Wij mogen niet gaan selecteren, voor wat betreft de Psalmen.

En dan kan het zijn, dat in onze situatie bepaalde Psalmen als het ware meer naar voren komen.

Maar als je dat ziet in de breedte, als je dit ziet in de algemene christelijke kerk, dan mag er geen Psalm uitvallen.

Daarom wil ik u vanmorgen het Woord van de HEERE laten horen over PSALM 120, en wel onder het thema:

HEERE, wil mij beschermen tegen liegen en bedriegen,

want ik **1) ben benauwd**
 2) bid
 3) belijd

1) Natuurlijk komt daar dan die vraag van, maar waar gaat het eigenlijk over?

Vers 5, 'Wee mij dat ik als vreemdeling in Mesech verblijf, dat ik woon in de tenten van Kedar.'

Waar is Mesech, waar is Kedar?

Geen idee van.

En dat kan de reden zijn dat je dan denkt van, 'nou ja, laat maar zitten, ik snap het toch niet.' Totdat je bijvoorbeeld kijkt naar de kanttekeningen van de Statenvertaling, want dan is het allemaal niet zo moeilijk.

Mesech en Kedar zijn bepaalde gebieden.

Mesech ligt voor een Israëliet, voor een kind vanuit het volk van de HEERE, ver weg ergens in het noorden, zeg maar wat nu Noord-Turkije is.

En Kedar ligt ook ver weg. Maar dan een andere kant op. Ergens in het oosten, aan de noordkant van Saoedi-Arabië.

Maar hoe kan dan de dichter zeggen: "ik moet wonen in Mesech én Kedar?"

Is de man soms geëmigreerd?

Als er maar één plek was, zou je dat kunnen denken.

Maar je kunt niet emigreren tegelijk naar het noorden, én naar het oosten.

Dus het heeft niet te maken met 'vertrokken zijn uit Israël'.

Wat hij bedoelt, broeders en zusters, dat is dit: 'ik moet wonen onder mede-Israëlieten, die zich gedragen als de mensen in Mesech, of in Kedar.'

Ik moet wonen onder mensen die zich gedragen als heidenen. Dat is Mesech, mensen die God niet willen kennen.

Of Kedar, nakomelingen van Ismaël. Mensen die ook vertrokken zijn bij de HEERE vandaan.

Maar het gaat gewoon over die Israëliet, die daar in Kanaän woont. En die in Gods eigen land woont, terwijl hij zich een vreemdeling weet.

‘Vreemdeling’ in de Bijbel, dat is iemand die geen rechten heeft. Die mag per gratie misschien wel eens hier en daar nog wat verbouwen. En hier en daar, niet op de beste grond natuurlijk, zijn schapen weiden.

Maar rechten heeft hij niet. Als iemand anders dan komt, kan hij verdwijnen. Een vreemdeling is iemand die wordt geduld. ‘Nou ja, toe dan maar.’

Maar die heeft te accepteren dat hij er zomaar buitengezet kan worden. “Ach, jij bent toch maar een vreemdeling, wegwezen hier.”

En de dichter die beschrijft dat als: ‘ik woon midden tussen de mensen die de vrede haten.’

Vrede heeft natuurlijk altijd alles te maken met de HEERE. En met Zijn Woord.

Want de HEERE is de Enige Die werkelijk vrede kán geven, kán brengen.

En mensen die de vrede haten, die moeten van de HEERE en Zijn Woord niks hebben.

Dat zijn mensen die vinden, dat ze wel zonder Hem kunnen.

En dat kan u misschien eerst wat vreemd in de oren klinken. Maar vergeet niet dat het altijd zo geweest is in Israël, dat nóóit het héle volk, volk voor de HEERE was.

Op het punt van: de HEERE liefhebben, de HEERE dienen, is het altijd maar een rest die gelovig is. Een minderheid.

Je ziet dat heel snel al in de Richterentijd. Dan zullen er ongetwijfeld nog gelovigen geweest zijn. Maar de grote meerderheid die had het wel gehad. En die vond het toch veel aangener in de buurt van de mensen die Baäl dienden, dan bij de HEERE. De meerderheid die past zich bij de Kanaänieten aan.

In de tijd van David en Salomo is het misschien wel even geweest dat dat een ietsje anders werd. Maar denk dan maar aan het vervolg van de koningentijd. Dat was altijd een geworstel, om de lijn vast te houden die de HEERE wilde.

Enkelingen.

En de meerderheid, die is heel gewoon onverschillig bezig.

Dat is het wat de dichter bang en benauwd maakt.

Het zijn z'n naasten. Het zijn de mensen in het dorp, die hem in het nauw brengen.

En hoe?

‘Met valse lippen. En een tong vol bedrog.’

Dat is met gemeen gepraat. Met leugenachtige woorden.

Met leugens. Liegen en bedriegen.

Daar heeft hij telkens weer mee te maken.

Van zichzelf mag hij zeggen: “ja, ik ben wel vrede. Ik zoek het bij de HEERE Die vrede geeft. En ik leef ook vanuit die vrede.”

Maar die anderen, die hoeven die vrede helemaal niet. En die proberen het leven van die gelovige af te breken met liegen en bedriegen.

En dat weet u vanuit de Catechismus, als je die combinatie maakt van liegen en

bedriegen, dat is 'duivelswerk', ZONDAG 43.
Ze proberen het leven van de gelovige af te breken.

En denk dan even aan de Heere, Jezus Christus. Hoe Hij, Zijn hele leven op aarde te maken had met mensen die tegen Hem logen en bedrogen.
HIJ heeft deze Psalm vanuit het diepst van Zijn hart kunnen zingen. En dat zal Hij ook gedaan hebben. Hij wist precies wat het was, te ervaren dat je leeft in een samenleving, waarin je telkens, zeg maar, aan de beurt bent.
Waarin je telkens gepakt wordt, door woorden vanuit de omgeving.

De Heere Jezus Zelf.

Maar ook zo veel mensen die in de Heere Jezus geloven, en op Hem vertrouwen, die óók genoeg aanleiding hebben om deze Psalm te zingen.

En je kunt jezelf de vraag stellen: "hoe kan dat dan toch, dat deze Psalm niet hoort bij onze hitlijst?" Waar ligt dat aan?
Gaat het ons allemaal te makkelijk? Doet deze situatie zich niet voor?

Dat kan. Het kan ook alleen te maken hebben met de melodie, die dan ook weer lastig is. En die niet zo makkelijk meezingt.
En dat is toch een punt. Ik heb wel eens gedacht van, als er van die moeilijke melodieën zijn: 'alsteblijft, laat ze proberen om daar een fatsoenlijke melodie op te maken, zodat wij ook die zogenaamd lastige en vreemde Psalmen, toch leren zingen.'
Maar goed, dat is een heel ander verhaal.

Wie in Christus gelooft, heeft genoeg aanleiding om deze Psalm te gaan zingen.
Want u weet het immers ook, dat overal om u heen, er het ingaan tegen de waarheid is. En het doorstrepen van het Woord van God.
Denk maar aan de Mars voor het leven. Dan heb je tegenwoordig ook een tegendemonstratie. Keihard de wil van God ontkennen, tegen God ingaan, niet met Hem willen rekenen.
Da's maar een voorbeeld.
Maar hoe vaak is het niet, dat wat God bekendmaakt, dat het voor die vijanden geen enkele rol speelt. Maar dat ze het zelfs ook tegenspreken.

De dichter van PSALM 120, en we weten niet wie dat is, die dichter die loopt er tegen op. En die loopt er tegenaan, dat zijn omgeving voortdurend de waarheid van het Woord en van de daden van de HEERE negeert.
En dat ze hem die gelooft, of haar die gelooft, met leugens en bedrog om de oren slaan.

Stel dat je familie onder de indruk is van bijvoorbeeld de evolutietheorie.
Jij zegt: "maar op grond van de Schriften handhaaf ik dat God in zes dagen alles geschapen heeft." Dan kan het zo hoog oplopen, dat als je weer thuis bent, dat je dan zegt: 'laten we Psalm 120 maar lezen.' En zo mogelijk zingen.
Leugen en bedrog, dat werd je voor de voeten gegooid. Daar werd je mee om de oren geslagen.

Als je te maken hebt, en daar hebben wij allemaal mee te maken. Hoeveel mensen in onze omgeving zijn niet ook gedoopt.

Ik denk haast nog de meeste mensen.

Maar ze zetten God buiten hun leven.

En dan heb je er bij die heel fatsoenlijk met je blijven omgaan. Soms op een hele goeie manier.

Maar er zijn er ook bij die dan niet anders willen, en niet anders doen, dan je belachelijk maken. Omdat jij nog steeds zegt: "het Woord van de HEERE", of: "de HEERE Die heeft alles te zeggen."

Dat kan ook zo zijn in een omgeving, dat kan in de buurt zijn waarin je woont. Het kan zijn op het werk, of op school, of ... Dan kom je er vanwege die benauwdheid, en die benauwende sfeer, dan kom je ertoe om deze Psalm te gaan leren.

Als je merkt, dat kan zelfs in de kerk voorkomen, dat broeders en zusters je vreemd aankijken. En soms zelfs afschrijven, omdat je over sommige dingen toch een beetje anders denkt dan zij.

Als je er naar verlangt dat allen die geloven in Jezus Christus één worden. En als je merkt dat dat niet wordt gedeeld. ook dan kun je -en dat is niet vanuit de hoogte, dat je jezelf dan zo goed vindt-, maar dan kun je in verdriet deze Psalm zingen.

En zo zijn er nog veel meer voorbeelden. Maar het is vanuit dat benauwd zijn.

Dat je leeft in vrede, maar vanuit de omgeving wordt het je moeilijk gemaakt.

2) Dan het tweede. **HEERE, wil mij beschermen tegen liegen en bedriegen, ik bid.**

Ik roep in dat benauwd zijn tot de HEERE.

Het is het eerste pelgrimslied.

Vroeger noemden wij dat het bedevaartslied. Iemand die naar de tempel in Jeruzalem ging om daar offers te brengen. De HEERE te dienen.

En even tussendoor -

Er zit volgens mij ook een lijn in.

PSALM 120, dat is de gelovige is nog thuis, in zijn eigen omgeving.

121, hij is onderweg naar Jeruzalem.

122, hij is vlakbij Jeruzalem.

123-133 hij is in Jeruzalem, die Psalmen alles te maken met de tempel.

134, hij gaat gezegend weer naar huis.

"Ik bid", zegt de dichter.

Want waar kun je het in benauwdheid beter zoeken, dan bij de HEERE.

Bidden. Naar de HEERE toe. Hem dienen. Hem aanspreken op wat Hij belooft.

Zo gaat die pelgrim naar de tempel.

Kijk, bedevaarten worden tegenwoordig ook nog wel gemaakt. Misschien kent u de naam 'Santiago de Compostela' bijvoorbeeld. Dat is in Spanje ergens.

Mensen lopen een heel eind, want je moet een bedevaart lopend doen. En dan uiteindelijk als je daar dan bent, dan heb je de bedevaart voltooid.

Voor de Israëliet was het een opdracht van de HEERE ook.
Een aantal keren in het jaar, moest hij gaan naar daar waar de HEERE woonde.
Om te laten zien: 'HEERE, ik kan niet buiten U. Ik heb in alles U, en Uw hulp, en Uw kracht, en Uw wijsheid nodig. En ik wil ook niet zonder U. En daarom ga ik dan ook heen. Naar de eredienst'.

En dat is weer: doen, zoals de Heere Jezus heeft gedaan.
Hij Die ook op bedevaart ging, op pelgrimsreis naar Jeruzalem.
En, Hij Die, dat is misschien nog wel duidelijker vanuit de Evangeliën, Hij Die telkens Zijn Vader aanriep, in gebed.

Al die dingen in het leven, waarvan Hij wist, wat heb Ik de hulp en de wijsheid van Vader nodig.
En ook daarin mogen wij onze Heiland volgen.
Net als Hij, telkens weer in gebed. Want, de HEERE antwoordt.

"Tuurlijk" zegt u. "Dat weten we al lang. En dat doen we ook altijd. Bidden, helemaal geen probleem."
Maar even weer naar de situatie terug. Als je echt in de benauwdheid zit, als het voortdurend moeite is. Liegen en bedriegen.
Wat heb je dan die vrede van de HEERE blijvend nodig.
Want één van de makkelijkste reacties na liegen en bedriegen dat is: "nou, dan zal ik zelf ook wel even! Laat ze maar opkomen!"

Waar is dan de vrede? Die is weg.
Dan ben je alleen maar bezig in reactie.
Nee, bidden!
Om wat dan nodig is.
En dan weten van, en dat kan ik doen, en dat moet ik doen, en dat heeft ook altijd resultaat. Want de HEERE heeft Zich immers aan Zijn volk verbonden.
De HEERE is daar in die tempel. De HEERE is daar in Zijn gemeente. Met Zijn goede Woord. En met Zijn zegen.
Dat zijn de feiten! Ook als je dus in die ellende zit.
Want, dat weet de dichter ook wel, de situatie die verandert niet van het ene op het andere moment.

Als de pelgrim, als die naar Jeruzalem gaat, in Jeruzalem is, en dan weer terug naar huis gaat, naar die omgeving, 'Mesech en Kedar'.
Dan moet hij niet denken dat zijn burens ondertussen bekeerd zouden zijn. En dat het opeens allemaal koek en ei zou wezen.
Dat niet. Maar, wat wel?
Dat hij d'r zelf nog weer eens extra van overtuigd is. Die Almachtige, en die Barmhartige, en die Genadige, die God aan Wie ik heb geofferd, en Die het offer aannam, Die is mijn en onze God.

En die Almachtige -hoe dat dan precies door het Woord van de priester, of door het

Woord van God Zelf naar hem toe komt, dat weten wij niet-, maar die Almachtige die stelt: wie in Mij gelooft, j u w probleem, hoe bang en benauwd je ook bent, j u w probleem, dat is ook Mij n zaak! Zo zijn we aan elkaar verbonden!

En daarom, broeders en zusters, is deze PSALM 120 niet een klaagzang. Dat het allemaal zo erg is. En wat moet ik er nou allemaal mee?

Nee, het is een Psalm, het is een gebed van dank, en van vertrouwen.

Bij de HEERE mag ik het zoeken. En bij de HEERE is het goed.

Want bidden: "Heere, red mij", is altijd weer bidden tot het juiste Adres.

Hij is immers de Redder.

En daar laat Hij Zich ook altijd zo graag op aanspreken.

Dat is één van de manieren om de HEERE voluit te eren, door Hem aan te spreken als Redder.

En door Hem te vragen om Zijn reddingswerk, daar eer je Hem in. Want dat is Hij immers helemaal.

Maar Hij is ook de Tegenstander van de mensen die zichzelf wel kunnen redden.

Dat komt ook nog aan de orde.

Maar Hij is Helper voor ieder die tot Hem smeekt.

Dan zegt Hij: "ga heen in vrede, Ik zegen je".

En dan is zegen altijd iets anders dan: 'voorspoed, en het gaat allemaal mooi, en het gaat allemaal goed.'

Maar dan is zegen vooral, dat die verhouding van de heilige God met die gelovige zondaar, dat die goed is.

3) Tenslotte. **HEERE, wil mij beschermen tegen liegen en bedriegen, ik belijd.**

Dat zijn de verzen 3 en 4.

De HEERE zal reageren.

Dat is even lastig in de Herziene Statenvertaling. Als u nog de oude vertaling hebt van de NBG-51, daar staat het net even iets anders.

En volgens mij is het net even iets duidelijker, daar staat namelijk: 'wat zal Hij jou doen, leugen en bedrogmens?'

'Wat zal de HEERE je doen?'

Daar kun je in horen de eedformule van het Oude Testament, 'zo moge de HEERE jou doen. ja nog erger'.

Wat zal de HEERE doen tegen dat liegen en bedriegen? En tegen degene die daar druk mee is?

De HEERE zal komen met Zijn straf.

Liegen en bedriegen, dat is de misdaad waarin je satan volgt.

Liegen en bedriegen, dat is de misdaad waardoor uw Heiland, Jezus Christus, tenslotte aan het kruis gekomen is. HIJ heeft dit tot op het ergst ondergaan. Maar het blijft niet ongestraft.

En daarom hebben we gelezen Jacobus 3.

Het kan ook voor gelovigen zo ontzettend makkelijk, dat je, als het je even uitkomt, ook een klein stukje liegt en bedriegt.
Er is zelfs geen mens die niet struikelt.

Maar er zit verschil tussen een gelovige die struikelt, en een volger van satan die in dat liegen en bedriegen zijn plezier heeft.
Een leugen-leven leiden, dat neemt de HEERE niet! En dat zal je altijd opbreken!

Wij, mensen, wij kunnen anderen nog wel tegenwerken.
Wij kunnen wel doof zijn voor onze broeders en zusters.
Wij kunnen dat ook wel, anderen zwartmaken.

Maar God, God Die zal optreden.
Bedrog en leugen zal God Zelf straffen.
Onze Heere, Jezus Christus, is machtig, óók om te toornen.

Hij is ongelooflijk machtig, om te redden. En dat is ons behoud.
Maar dan zul je Hem wel moeten volgen.
Want doe je dat niet, dan zijn daar scherpere pijlen, dan waarmee de vijanden wonden toebrengen. Die Hij gebruikt om wonden te maken.
Dan heeft Hij hetere kolen, dan waarmee de vijanden je bestoken.
En dan zal het levenshuis van liegers en bedriegers in brand gezet worden.

God neemt het niet! Dat mag uw vrede zijn, als u Jezus Christus volgt.
God neemt het niet, als er gelasterd wordt en bedrogen, tegen iemand die Hem liefheeft.
En die belijdt: 'ik ben vreedzaam.'

De vrede van zo iemand, is blijvende vrede.
Want zo iemand heeft vrede met God.
Dankzij Jezus Christus.

AMEN